

AD VITAM Æ-
GILIS IV. ABBATIS
ECCLESIAE FUL-
DENSIS.

*Candidus
autor.*

*Baugolffi
Abb Sura
à Candido
scripta.*

MERUIT Ægil, vt qui memoriam S. Sturmij Educa-
toris sui intermori non passus est, sed literis eam suis
illustrauit, ipse item vitæ suæ ac rerum ab se gestarum
Præconem Candidum discipulum, nancisceretur.
Is HRabani ætate, literarum & facundiæ laude flo-
ruit. Scholis Magister præfuit, & vitam quoque Baugolffi abbatis,
Ægilis hortatu, memoriæ prodidit. Flores etiam fateor Fulden-
sium Antiq: libris ex Ægilis vita complures, adpersi. Quo minus
hic laboris & operæ scholijs impendendum est; cum pleraque lu-
cem inde accipiant, & marginis oræ affixæ notæ, narrationem i-
psam satis illustrent.

ÆGILIS ÆTAS.

NON expressit eam Candidus. In antiquitatum lib. IV. exordium
eius retulimus ad annum Domini DCCCXXII. sepultus in cœ-
meterij colle, qui iuxta S. Michaelis adhuc superest, parte orien-
tali.

ÆGILIS ELECTIO.

NOMEN id variè exprimitur Eigil, Ægil, & plurimum Candido
Aigil. Huius nominis, quod Gallico sono Aquilam refert, olim
S. Columbanus discipulum; hac ætate clarum etiam Abbatem Pru-
miense monasterium habuit, qui in Epistolis à Lupo Ferrariensi ce-
lebratur. In Ægilis electione nobilis expetitur, non quod Ægil i-
gnobilis esset: sed quod hæc vox Dynastam & potentiorē signifi-
cabat, vt clarè sequens docet oratio, qua talem optant, qui haberet
in Palatio generositatem.

*Monachos
occidentales.*

Monachos occidentales appellat, qui à Ludouico Aug. submis-
si in turbela è Galliarum Monasterijs,

Nam

Nam Occidentale Galliarum regnum Germaniæ opponebatur, ubi regnum Franci orientale.

Nominantur in his primores Aaron & Adalfridus Ludouicopio familiares, & magnæ apud Augustum dignationis, Fuerunt in eorum comitatu plures, eiusdem consilij laborisque socij, quibus instaurandæ in Germania disciplinæ cura demandata, Non enim abs re canit hic Poëta de HLudouico.

*Misit ab occiduo monachos qui maxime nostros
Quin & finitimos fratres hinc inde cubantes
Mores & studia & leges renouare docerent.*

AD LIBRVM II.

IN libro secundo versuum, qui historiam vitæ passibus æquis fere sequitur, emblemata picta, quibus lemmata & tituli Poëmatis exornabantur, omisimus; tum, quia pleraque impolita mansere, aut ne inchoata quidem. Ex ijs tamen specimen aliquod Antiquitat. lib. 1. cap. 21. & lib. 2. c. XVI. dedimus.

